AGUAITA.CAT

Societat | Sofia Cabanes | Actualitzat el 17/04/2019 a les 12:09

«Vam passar de caminar cridant a cantar i ballar amb l'alegria d'una festa, però la ràbia i la força d'una revolució»

Àlex de la Guia i Núria Caro presenten 'Generació #LoRiuÉsVida', una biografia del jovent en temps de lluita a les Terres de l'Ebre

Àlex de la Guia i Núria Caro. | Noemí Fabregat

El naixement de la Plataforma en Defensa de l'Ebre va marcar un abans i un després. Gràcies a la lluita de la PDE es va despertar un sentiment de territori, un orgull ebrenc i una identitat ebrenca, que fins aquell moment no s'havia vist. La PDE va ensenyar als ebrencs i les ebrenques que existien i que si s'unien podrien aconseguir els seus objectius. Tot i això, la lluita a l'Ebre no s'ha limitat a defensar el riu; els darrers 18 anys s'hi han patit moltes altres agressions.

Tot això és el que Àlex de la Guia i Núria Caro volen reflectir en el seu llibre 'Generació #LoRiuÉsVida, la història d'un jovent que ha crescut lluitant per defensar les Terres de l'Ebre. El llibre és el relat dels atacs que hem rebut les Terres de l'Ebre i la lluita que es va dur a terme per frenar-los, és la biografia i la mirada d'una generació que va créixer enmig de les protestes socials. Així mateix, també vol aportar una mica d'esperança per al futur del territori i el seu jovent,

que és la principal riquesa de tots els territoris i ha de ser el seu motor.

Què us ha dut a escriure este llibre?

Àlex: La necessitat d'explicar la història recent del nostre territori i al mateix temps agrair a tota la gent que sempre ha estat al carrer defensant la dignitat de les Terres de l'Ebre, ja sigui lluitant contra el transvasament, la massificació eòlica, lo cementiri nuclear, lo Castor o per un transport públic digne. També aprofitem tot això per denunciar i senyalar els que en algun moment o altre han vingut a les Terres de l'Ebre a robar-mos l'aigua o ficar-mos allò que no vol ningú.

Núria: Recordar d'on bé l'orgull Ebrenc, totes les lluites que tenim al territori, totes les agressions. Despertar d'alguna manera el silenci i tornar a aixecar la veu perquè la gent recorde el que hem viscut i estem vivint i d'alguna forma preparar-nos pel que pot venir. Hi ha la mala costum d'oblidar fàcilment...

En el llibre feu un relat minuciós de totes les lluites socials que, partint del moviment antitransvasista, s'han viscut al territori. Com ha sigut el procés de documentació i síntesi?

À: Molt complex. El primer tema va ser el més complicat de tots perquè a principis de segle no hi havia mitjans digitals i totes les notícies i informació estava en paper. Això ens va dificultar una mica més la recerca de la primera part del llibre però, tot i això, ho vam poder trobar tot als mitjans de comunicació i amb l'ajuda de la gent de la plataforma. També, com ens hem nodrit molt de les experiències personals i dels portaveus de les plataformes, pel que ha sigut una faena molt agradable i així hem conegut els sentiments i els pensaments que tenien durant els anys de lluita.

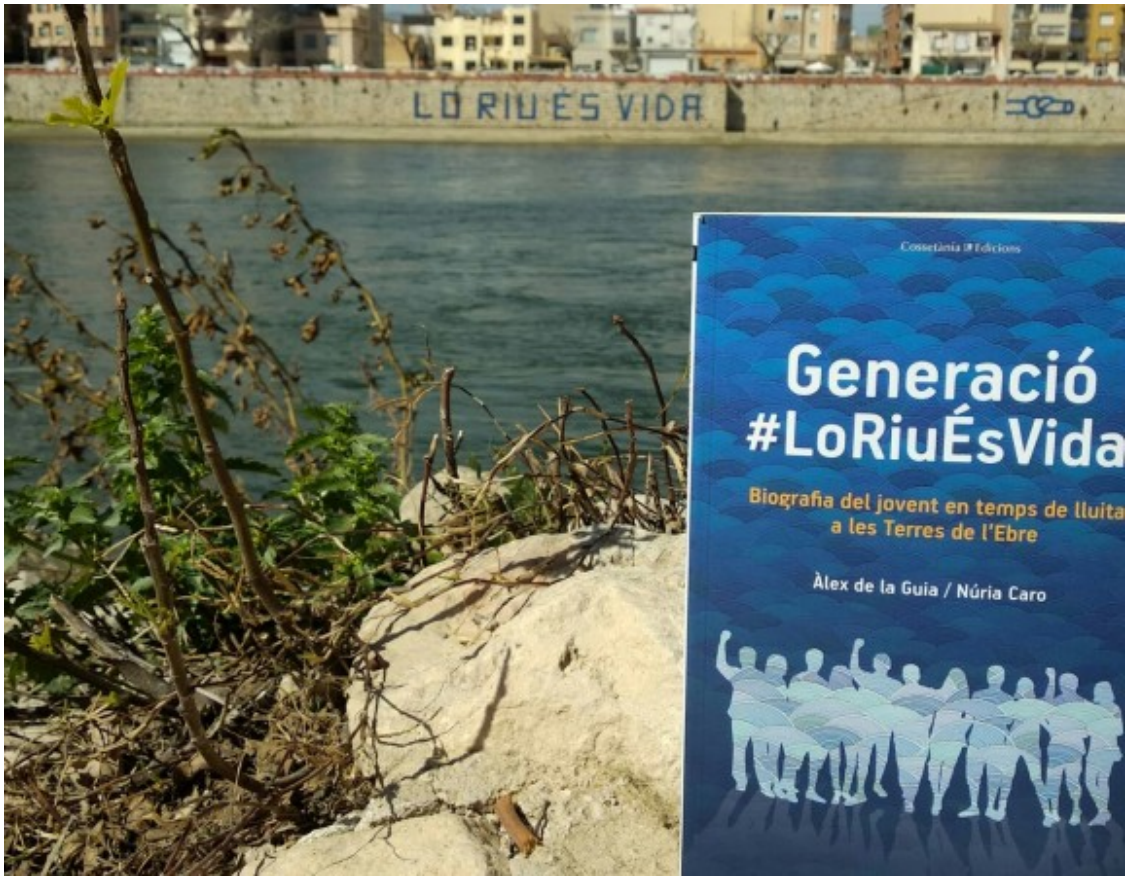
Els altres temes, ja estava tot digitalitzat i la recerca periodística va ser més fàcil però igualment ens vam nodrir dels portaveus de la Plataforma en Defensa de les Terres del Sénia, CANC, Trens Dignes i FlixNet. També vam conversar amb 10 joves de les 4 comarques i amb persones d'entre 18 i 32 anys, a més de amb els grups de música que al llarg d'estos 18 anys han tingut un paper destacat, com els Quicos, Pepet i Marieta, Xeic o Montse Castellà. Al parlar amb els joves i els músics, igual que amb els portaveus, hem conegut moltes històries personals i sentiments profunds que ens han ajudat molt a escriure el llibre i veure la importància de la unitat territorial que sense voler va liderar la Plataforma en Defensa de l'Ebre.

La síntesi ja va ser més complicada, perquè pràcticament tot allò que trobàvem o ens explicava la gent a qui vam entrevistar era molt interessant i necessari. Al moment de sintetitzar vam intentar aglutinar les notícies que hem trobat amb els relats personals, la música, els sentiments i la visió del jovent del territori, va ser difícil però crec que més o menys mos n'hem sortit.

Sense la lluita contra el PHN i tot el que va implicar a nivell de territori, haguessin vingut les lluites posteriors que relateu en el llibre?

N: Sincerament crec que no... la lluita de la PDE com bé diem i creiem ha emmirallat a les plataformes que han vingut després, ens ha donat l'orgull de ser territori, molt possiblement crec que sense aquesta lluita no seríem el que som ni estaríem on estem. Estic convençuda que les agressions haguessen estat igual o inclús potser més però no sé si haguéssem tingut està vena que ens caracteritza ni si haguéssem lluitat de la mateixa forma.

À: Jo crec que sí, així com ja en va haver d'anteriors a la PDE haguessin agut les posteriors igualment. Haguessin sigut amb un ambient diferent i potser amb menys seguidors, però s'hagués sortit a defensar la terra igualment, com als 80 contra les nuclears.

El llibre 'Generació #LoRiuÉsVida' davant del mural de Tortosa. Foto: Àlex de la Guia

Cada part del llibre va precedida d'algunes frases contundents com: "Érem infants i ens van voler eixugar el futur" o "Érem adolescents i van venir a enterrar-nos". Les lluites socials al territori, començant per la lluita contra els transvasaments de l'Ebre, han marcat una forma de ser en el jovent ebrenc que ha nascut immers en estes reivindicacions?

À: Sí, totalment! I és lo que volem fer veure amb els títols dels capítols, per això el llibre no està dividit en lluites, esta dividit en èpoques de la vida "infantesa", "adolescència", "joventut"... I dintre de cada època de la vida trobem les lluites que la nostra generació ens hem anat trobant al llarg de la vida.

Per exemple, quan érem xiquets/es mos van intentar robar l'aigua i plantar l'Enron a Móra la Nova, per això estes dos lluites estan juntes. Però, per això mateix, hi ha un tema que no parla de cap època de la vida, interpel·la directament al riu. És lo tema on parlem de la descontaminació del pantà de Flix, amb este tema lo que busquem és donar a conèixer a la gent tot lo que hi ha al fons del pantà i denunciar les corrupteles del govern espanyol. Creiem que és un tema molt important que ve de fa molts anys i durarà molt més i no només afecta a un poble, afecta a tot el territori perquè com s'escapi l'aigua contaminada de les parets de contenció no podrem utilitzar l'aigua de l'aixeta ni regar amb l'aigua de l'Ebre ni podrem pescar a la costa ebrenca. Per això l'hem ficat, volem que la gent de les Terres de l'Ebre i de tot el país conegui lo que està passant a Flix i lo que mos pot passar com algo surti malament. És molt necessari que la descontaminació del pantà de Flix estigui a l'agenda política i mediàtica del territori i del país.

'Generació #LoRiuésVida, també és una manera d'explicar a les noves generacions, les que tenen ara menys de 18 anys, d'on venim?

N: Totalment! Generació #LoRiuÉsVida és per a tots los públics. La nostra generació per fer una mirada al passat i recordar i reviure tots i cada un dels moments que vam viure, per veure com hem evolucionat en 18 anys. Però pensem que sobretot per als joves que encara no havien nascut o estaven de camí. Crec que és essencial que aquesta nova generació sàpiguen d'on venim, tot el que hem lluitat i lluitem que d'alguna manera és perquè el dia demà tinguen un futur digne al territori, que vegin d'on surt este sentiment, este orgull i això només ho poden entendre mirant al passat, llegint i preguntant.

"Totes les Plataformes que surten a les Terres de l'Ebre s'emmirallen a la PDE i moltes Plataformes i moviments socials o ambientals de Catalunya, l'estat espanyol i Europa també miren a la PDE per organitzar-se i mobilitzar-se"

Els ebrencs vam ser precursors o innovadors en la manera de protestar i reivindicar? Per exemple, quan ningú havia sentit mai la paraula "escrache", aquí ja s'anava a rebre a Jordi Pujol o a Felip Puig. O es creaven accions de protesta que anaven molt més enllà de les manifestacions... o manifestacions que eren festes de música i reivindicació identitària... Hem canviat la forma de "manifestar-se"?

À: Sí, totalment. La Plataforma en Defensa de L'Ebre va marcar un abans i un després a la societat ebrenca, però també a l'activisme. Totes les plataformes que surten a les Terres de l'Ebre s'emmirallen a la PDE i moltes plataformes i moviments socials o ambientals de Catalunya, l'estat espanyol i Europa també miren a la PDE per organitzar- se i mobilitzar-se, és normal. Fins a l'any 2000 quan s'havia perseguit un polític per protestar? A on s'havia fet trepitjar sal a un polític? Però no només amb les visites institucionals, vam canviar les manifestacions de Catalunya, d'un clima enfadat a les manifestacions vam passar a un clima de ràbia alegre. Vam passar de caminar cridant amb una pancarta a cantar i ballar pels carrers amb l'alegria d'una festa però la ràbia i la força d'una revolució.

I això s'ha vist a les altres mobilitzacions del territori i a les grans manifestacions o accions independentistes dels darrers 7 anys. Hem sigut model d'inspiració per al procés català?

N: Sí, sense dubte i així ho transmet el Jordi Cuixart. La PDE va ser de les primeres plataformes a fer grans mobilitzacions arreu del territori, de l'estat i d'Europa. En moure tot un territori però sempre de forma pacífica i en un caire festiu i sempre acompanyats de la música reivindicativa amb grups del territori. No tinc cap mena de dubte igual que les plataformes es van emmirallar amb la PDE., els grups ebrencs, cada un amb el seu estil, es van emmirallar amb Quico el Célio. Si analitzem, veurem descaradament com el procés es va emmirallar amb les nostres mobilitzacions!

La de l'abocador industrial de Riba-roja d'Ebre serà la següent lluita a la que haurà de fer front la Generació de Lo Riu és vida?

À: La lluita contra l'abocador de Riba-roja d'Ebre, com el nou intent de massificació eòlica de la Terra Alta, són les dos noves lluites a les que la Generació #LoRiuÉsVida i el conjunt de la societat ebrenca s'ha d'enfrontar, sí. És molt trist que portem molts anys, no només 18, lluitant dia rere dia contra atacs a les Terres de l'Ebre vinguts des de Madrid, Barcelona i des del mateix territori. Ja sigui per alcaldes còmplices com l'any 2000 o per alcaldes mercenaris com Rafael Vidal que va intentar vendre Ascó al govern espanyol per enterrar tots els residus nuclears de l'estat o com l'actual alcalde de Riba-roja, Antonio Suárez, que ha venut el seu poble i tota la comarca a una empresa privada a canvi de 4 duros i 4 llocs de treball. Quan tanqui l'abocador i es quedi tota la merda allà, que farem amb aquells terrenys? Quin benefici econòmic tindrà l'ajuntament? Quanta gent treballarà allà? És molt trist... Ja n'hi ha prou de polítics mediocres que esperen vendre la terra per un podrit plat de llenties. Això, com l'abocador de Tivissa, és pa per avui gana per demà.

Veient les agressions constants a les quals són sotmeses les Terres de l'Ebre, el jovent ebrenc té futur aquí al territori?

N: Volem pensar que sí, les Terres de l'Ebre som un engranatge amb un potencial increïble i la gent som capaços de tot, però primer ens ho hem de creure! Hem de pensar que si vam ser capaços d'aturar un transvasament quan tothom ens donava l'esquena, ara podem aturar el "transvasament humà" que estem patint. Volem ser optimistes i per això vam escriure un capítol que vam anomenar "futur negre?", perquè creem que tenim molt per guanyar però primer hem de lluitar... I tenir més ull al moment de triar els representants als consistoris que lamentablement fins ara no hem tingut massa sort o picardia.

À: D'això tracta l'últim tema, de demostrar que si mos fiquem les piles a tots los nivells, polític i civil, tenim molt de futur gràcies als nostres productes, entorn i a les noves tecnologies que poden permetre que treballem per una empresa de Barcelona a distància.

Els fons recollits en el llibre van destinats a una finalitat solidària. En destinareu una part a les plataformes que lluiten pel territori.

À: Sí, des del primer moment que vam plantejar el llibre vam creure que una part dels drets d'autor havien d'anar per les plataformes que ens havien ajudat a fer el llibre i segueixen actives. Però un cop vam entregar el llibre a l'editorial, es va tornar a ficar sobre la taula la massificació eòlica de la Terra Alta i l'abocador de Riba-roja, i vam creure que els beneficis no es podien quedar tancats a les plataformes que ens han ajudat i ho havíem d'obrir a les possibles noves plataformes en defensa del territori que sortissin. Per això a la tercera pàgina hem ficat "Una part dels ingressos com a drets d'autor d'aquest llibre es destinarà a les plataformes actives que han participat en el projecte i a les plataformes ambientals que es creïn" sense especificar a quines plataformes farem el donatiu. Abans de repartir els diners parlarem amb les diferents plataformes i valorarem quant donem a cadascuna, dependrà de les necessitats econòmiques de cada plataforma quan ens arribin els diners dels drets d'autors i de si alguna renúncia en benefici d'alguna altra, ja que hi ha plataformes que mos han dit que prefereixen que donem més a les plataformes més noves que a ells. Ja sabeu, compreu lo llibre i ajudeu-mos a ajudar a les plataformes que dia rere dia lluiten per unes Terres de l'Ebre dignes i netes.

On es pot comprar el llibre i on us podrem trobar el proper Sant Jordi?

N: El dia de Sant Jordi ens podreu trobar durant la tarde a la plaça de la Cinta de Tortosa, de 17 a 18 h, i després anirem a la llibreria La Dos de Viladrich de Tortosa! També dir que llibre es pot comprar a qualsevol llibreria del territori i a moltes de Catalunya, i també per internet, tot i que som més partidària del comerç de proximitat.

À: Quin millor regal per Sant Jordi que demostrar l'amor a una persona amb un llibre d'amor cap al territori i cap als que sempre l'han defensat (i més si els podem ajudar

econòmicament)?